

ветъ. Можете ли вий има сърце толкози жестоко щото да бждите неумолимъ къмъ царя си и къмъ найтѣснытъ си пріатели?“

Филоклъ, който изъ найнапредъ бѣ омаянъ отъ радостъ като позна Егезиша, зе пакъ строгыя си видъ щомъ чу тѣзи рѣчь. И подобенъ на една стѣна, о която са удрятъ вѣтроветъ, и о която волнытъ шумно са разбиватъ, той стоеше непоклатенъ. Умоленіята и разумнытъ приказски не намѣрвахъ входъ въ сърцето му. Но въ минутата когато Егезишъ наченваше да са отчайва че ще го убѣди, Филоклъ като прибѣгна до съвѣтытъ на боговетъ откря отъ лѣтеньето на птицытъ, отъ утробытъ на жертвытъ и отъ разны други знаменія, че е длъженъ да послѣдова Егезиша.

Тогасъ той не са противи вече, той са приготви за отхожданье; но не безъ съжелныи за уединеніето си дѣто бѣ преминжлъ толкози години. Увы! думаше той, трѣба да та напуснж, о любезна моя пещеро, дѣто тихытъ сънь дохождаше съка ноць да ма отморява отъ трудоветъ на деня! Тука орисницытъ ми предяхъ, поерѣдъ моята бѣдность, златы и свилены денье. Той колѣничу заплакълъ и са поклони на Найяда (а) която толкози много време бѣ го прохладжавала съ водата си, и на другытъ Нимфы които обитавахъ въ околнытъ горы. Ехó (б) чу рыданіята му и съ жаленъ гласъ ги предаде на сичкытъ горекы божества.

Подиръ туй Филоклъ доде въ града съ Егезиша за да иде на корабя. Той помысли че лукавыиъ Протезилай испълненъ отъ срамъ и злоба не бы поискаль

(а) Общо, нимфытъ споредъ методогіята бѣхъ вѣчно млади дѣвы родены отъ богове и челоуѣцы. Сичка вселенна была пълна отъ тѣзи прелестны божества. Тѣзи отъ тѣхъ които пълняхъ небесното пространство са звахъ *Ураны*; тѣзи които живѣяхъ въ водытъ са наричахъ *Оксанды* и *Найлды*; Горытъ са пълняхъ отъ нимфытъ наричаны *Ореады*; нимфытъ на дърветата са звахъ *Дриады*.

(б) Ехó по слѣдетвіе на злополучна любовь была преобърнжта на канара съ свойство да повтаря послѣднитъ звукове и думы на гласа който чуе. Въ тѣзи нимфа слѣдователно са представяше естественното отраженіе на гласа и на звука.